

З Покровою!

Іде видіння бурями віків
Межі вірян, давно безпросторове.
Порятувала військо вояків
Якось простерті Матір'ю покрова.

I козаки, виходчики на бій,
Покрови у Пречистої просили,
I відчували в смертній боротьбі:
Для перемоги додаються сили.

Такого ж дня (бо ворог наступав,
Вітчизна рідна стала на підпалі!)

Молились їй і воїни УПА,

До бою під її знамена стали.

Не гартувався український меч –
Сусіда втаємничився з війною

Та їй кинув Україні „братьський” смерч!

Вже на АТО пішли нові герої.

I знову під покрову вогняну
Солдат стає з життям своїм безцінним,
Вона дає звитягу на війну
Новітнім Збройним силам України.

З Покровою вітаєм козаків,
УПА невпокоримих комбатантів,
ATO неподоланих вояків!

Пошли нам перемоги, Божа Матір!

Петро Савченко,
Петро Шапочук – голова Київської
обласної спілки офіцерів України,

Тарас Шевченко – голова Білоцерківської
спілки офіцерів України,

Теодор Дячун – голова Білоцерківської
станиці ОУН-УПА

Шановні воїни, ветерани війни і Збройних сил!

Дорогі білоцерківці!

Впродовж багатьох століть 14 жовтня українці відзначають величне християнське свято Покрови Пресвятої Богородиці. І ось уже четвертий рік для нас це свято не тільки народне і релігійне, а й національне.

В українському літописі важко знайти день, більш прийнятний для вшанування захисників Вітчизни, ніж цей. Козаки, які зі збророю в руках боронили Україну, були переконані що Свята Покрова охороняє їх. Тому в часі незалежності свято Покрови почало відзначатися ще і як День українського козацтва. Під час Другої світової війни зародилася Українська повстанська армія як збройна сила проти гітлерівської окупації українських земель та більшовицької наруги над нашим народом. Воїни УПА вважали свято Покрови днем створення легендарної визвольної армії. У нашій новітній історії ми відзначаємо його як День захисника Вітчизни і свято справжніх героїв України, учасників антитерористичної операції і бойових дій, учасників війни за нашу Незалежність, Збройних сил, Національної гвардії та волонтерів.

У нас, білоцерківців, це свято завжди асоціюватиметься з нашими земляками, військовими 72-ї ОМБР імені Чорних запорожців та з 1129-им окремим Білоцерківським зенітно-ракетним полком, які дислокуються у Білій Церкві. Ми віддаємо шану і висловлюємо глибоку і щиру вдячність кожному земляку, який тілом, серцем і душою відчуває свою відповідальність і причетність до оборони Вітчизни.

Я сердечно дякую кожному воїну, кожному командирі за високий професіоналізм, звитягу, героїзм, за справжній український бойовий дух, які вони щоденно проявляють під час захисту свободи, суверенітету та територіальної цілісності нашої держави. Нехай овіянє славою свято додасть вам енергії та оптимізму. Бажаю вам і вашим родинам міцного здоров'я, щастя, благополуччя та нових звершень у благородній справі служіння Вітчизні.

СЛАВА УКРАЇНІ!

З повагою – Геннадій Дикий, міський голова

Шановні жителі Білоцерківщини!

Прийміть щирі і сердечні вітання із сузір'ям свят, які ми відзначаємо 14 жовтня, – Днем захисника України. Днем українського козацтва та святом Покрови Пресвятої Богородиці. Цього дня ми вшановуємо оборонців рідної землі, всіх, хто причетний до священного обов'язку, поченосі та виснажливості місії служіння своєї Вітчизні, хто захищав та захищає її кордони від загарбників.

Це свято увібрало в себе багаті і славні традиції, які уособлюють мужність і героїзм оборонців та визволителів рідної землі на всіх етапах її історії. Воно єднає країну, закликає усіх до згуртованості перед сучасними викликами та загрозами. Нині, коли на східних теренах України ведеться боротьба за незалежність і суверенітет держави, маемо бути гідними спадкоємцями духовних цінностей та продовжувацьми багатих традицій і славних справ наших предків.

Нехай свято Покрови Пресвятої Богородиці й надалі духовно об'єднє нас, живить дух воїнів-захисників, додає нам сил у нелегких випробуваннях! Сердечно бажаємо усім мирного неба, щастя, радості, добра та наслаги у всіх починаннях на користь Вітчизни. Нехай нас усіх єднає не-згасиме світло віри, любові та надії, допомагає високе покровительство Пресвятої Богородиці.

ЗІ СВЯТОМ!

З повагою – Геннадій Джегур, Віталій Гринчук,
голова Білоцерківської районної ради
райдерадміністрації

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська Учора

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 81–82 (13574–13575), 13 ЖОВТНЯ 2017 р. Роздрібна ціна 1 грн. 75 коп.

► Біла Церква пам'ятає

Нескорений

„Вони йшли без шапок, з довгими чубами; бороди теж у них повідростили. Вони йшли не боязко, не понуро, а навпаки – з якоюсь тихою гордістю; їхня одяга з коштовного сукна подерлась і теліпалася на них лахміттям; вони не дивилися на люді і не кланялися йому. Попереду йшов Остап.

...Він терпів тортури й катування, як велет... – нічого навіть схожого на стогні не вирвалося з його уст, і не здригнулося його лице. Тарас стояв у юрбі, скиливши голову і водночас гордо піднявши свої очі, тихо, схвально промовляв:

– Добре, синку, добре!

Того ката, що мучив гордого козака Остапа Бульбу, вже давно й кістки зотліли. А нинішні двоногі істоти, які мордували й розстрілювали наших офіцерів та солдатів, цивільних людей у перші місяці війни на Сході, десь ходять, може, й зараз. Жеруть, сплять, комусь простягають свої гідкі лапи, в крові... Від усвідомлення того бе兹міру часу і того огрому внутрішніх змін, які мають минути і статися, поки в українських землях запанує мир, а всі кати заплатять за скосене, і серце, і душа болять нестерпно... Бо є непростими злодіяння – анілюдьми, ані всеземними законами, – термін давності яких відсутній. Й за 20, і за 50, і за 100 літ будь-який суд має призначити покарання за розстріл полоненого...

...Його не так просто було схопити. Навіть страшно пораненого – куля увійшла над ниркою і вийшла біля паху, обгоріли 30 відсотків тіла. Він не давався. Після 40-хвилинного нерівного бою у вогняній пастці ворога їх трохи, запхавши до машини, повезли в Сніжне. Їхнього водія, Григорія Шульгу із Ржищева (згодом обмінного сепаратора на свого), капітана Анатолія Романчука, важко пораненого в шию і живіт (із ним ми попрощалися у Білій Церкві 5 серпня 2014 року) і його, майора ОЛЕКСАНДРА ШКУРКА. За спогадами друзів, побратимів – людяного, грамотного, дисциплінованого офіцера, доброго, веселого, товариського, життерадісного молодого чоловіка. Попереду була складна операція в окупованому місті і стан, немов ти одночасно стоїш однією ногою на одній, а другою – на іншій шальці терезів, які щосекунди змінюють положення. Гойдаються між смертю і життям. Між надією побачити сина, дружину, батьків, друзів і не-відомою порожнечею з обличчям... отих двох, зої зі зброяю стороною купують таєміність положення.

26 липня 2014-го Леся й зараз, через три роки, пам'ятає детально. Як, власне, і всі ті кола пекла, якими не один раз пройшла душа її коханого і сама вона. О 14.00 Саша сказав, що вийздить на завдання. О 18.10 вони говорили востаннє перед тим фатальним боєм – крикнув, що кру-



гом гатять „гради”, міномети, що залишилось їхати 14 кілометрів і що подзвонить сам.

Подзвонили тільки о 8-ї ранку наступного дня. З невідомого номера. Сашин голос сказав: „Я живий-здоровий“. І все. То був телефон реанімаційної сестри. Скільки ще було номерів, імен, дзвінків, історій, поки Леся Шкурко шукала свого чоловіка й намагалася повернути його додому пораненого, живого, а потім уже мертвого? „Мільйон“ – сумно каже вона тепер.

Ця величезна кількість чужих людей – і своїх, і ворогів, і таких, що намагались зрозуміти та допомогти, й відвертих покидків – радикально змінила життя жінки, шкалу її цінностей. За 9 днів, поки Саша перебував у післяопераційній палаті в Сніжному, вона якимсь неймовірним чином, ціною колосальних зусиль підняла на ноги всіх, хто міг і мав повноваження визволити з полову, обмінювати наших на їхніх. Вона знала, як почувається її дорогий воїн, була навіть віднайдена можливість передавати йому ліки і харчі...

Та 5 серпня її сказали: „Такої виписані“. Як? Чому? З температурою 38,9? Весь у бинтах і пластирях?

Леся шукала, якщо можна так сказати, несамовито! Звісно, що серед живих. Готова була викупити його за будь-які гроші (бандити скористалися нагодою – суму призначили й отримали уже після того, як Олександр Шкурка розстріляли). Відкидаючи найгірше передчуття, 16 місяців

... „Але як узяли його на останні смертельні муки, здається, немовби почала підупадати його сила. І повів він навколо себе очима: Боже, все невідомі, все чужі люди!!! Хоч би хто-небудь із рідних, близьких його серцеві був тут, при його смерті!.. І впав він на силі й вигукнув у скруті душевний:

– Батьку! Де ти? Чи чуєш ти мене?

– Чуо! – залунало серед мертвоти тиші, і весь мільйон народу разом здригнувся.” („Тарас Бульба”)

МИ ЧУЄМО ВАС, КОЗАКИ, НАШІ ХЛОПЧИКИ-АНГЕЛИ!.. ПАМ'ЯТАЙМО Ж КОЖНОГО ВБИТОГО І НА ЦІЙ, ЧЕРГОВІЙ, ВІЙНІ, – ЩОБИ СТАЛА ВОНА, НАРЕШТИ, ОСТАНЬЮ!

Валентина Храбуст

P.S. Щиро дякую Лесі Шкурко. За розмову, пам'ять, віру і силу.

Konflikt

Господарі чи браконьєри?



„Дорога редакціє, допоможіть розібратися. На річці Рось (в районі вулиці Гризодубової) розташувалася якась сумнівна організація, кажуть, наче рибнагляд. Але як для такого солідного господарства, вона веде себе, м'яко кажучи, дуже дивно. Чули, що з боку тієї бази стріляли, а потім звідти відплив човен. Чоловік, що був на веслах, підібрав підстрелену качку. Раніше тут плавали два лебеді. Зараз їх не видно. Рибалки ж, які ловлять рибу вудочками, розповідають: бачили, як той „рибнагляд“ сам розставляє рибалькі сітки.“

От у нас і виникло запитання: то господарі чи браконьєри?

◆ Ось такого листа заніс якось до редакції білоцерківець Микола Володимирович Щербаченко. Ми подякували землякові за небайдужість і стали міркувати, як же з'ясувати суть проблеми й відповісти на головне запитання читача.

◆ Несподівано відповідь, точніше, детальна

негарно. Але в людей, як кажуть, накипіло.

◆ Олександр Мельцарек та якийсь його представник (очевидно, юрист) намагалися відповісти на численні запитання й відбиватися від звинувачень (і у вилові сіткою „тридцятью“, що тягне й маленьку рибку; і в тому, що підприємець

том якої мають стати рішення органів влади, які б відобразили інтереси на самперед місцевої громади і були б обов'язкові для виконання всіма зацікавленими сторонами).

◆ Відтак підсумком зустрічі стала проголосована більшістю резолюція. Вона передбачає винесен-



історія на задану тему, пролунала з вуст міського голови Геннадія Дикого під час пленарного засідання міської ради. Власне, він та-ж повідомив, що останнім часом до нього почали надходити звернення від білоцерківців про незаконний вилов риби невідомими особами на Білоцерківському нижньому водосховищі, на відрізку Росі між містом і Шкарівкою. Ці нові „хазяї“, скаржаться рибалки-любителі, не тільки забороняють їм ловити рибу, а й ламають вудки та інше знаряддя.

◆ Як з'ясувалося, на нижньому водосховищі господарє спеціальне рибне підприємство (користується водосховищем, відповідно до „Режиму рибогосподарської експлуатації водного об'єкта“, – ФОП О.О. Мельцарек). Мета його діяльності – штучне розведення, вирощування та використання риби. Оскільки видача дозвільних документів (згаданого вище „Режиму“) не погоджується з місцевою владою, то білоцерківську ніхто не ставив до відома, що на її території так активно запрацює підприємство.

◆ Оскільки ж та його активність дуже занепокоїла громаду, а рибалки взагалі наголошували на браконьєрських методах „користувачів“ частини річки, було вирішено провести відкриту зустріч представників рибальських організацій міста з підприємцем Мельцареком за участі посадовців з Держрибагентства, Національного університету біоресурсів і природокористування України та інших профільних інституцій. „Всі водні ресурси, які розташовані на території міста, мають бути загальнодоступними, і це моя принципова позиція“, – наголосив Геннадій Дикий.

◆ Запланована зустріч відбулася минулої п'ятниці. Мирної, виваженої розмови, до чого закликав головуючий Валерій Гнатюк, не вийшло. Досить вовчично налаштовані чоловіки слів особливо не добирали, а в „найгарячішому“ місці дійшло до бійки. Це, звісно,

вибирає той живий ресурс, яким зарубили білоцерківські любителі середнє водосховище; і в тому, що встановив намети та „вагончики“ на прибережній зоні тощо). Відповіді, скажемо відверто, не надто переконливі, майже тонули у їхньому категоричному несприйнятті присутніми.

◆ Дісталося й депутатові обласної ради Максимові Запаскіну, голові постійної комісії з питань екології, природокористування, водних ресурсів, ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС та інших надзвичайних ситуацій. У контексті проблеми зібралися несподівано з'ясувало, що дружиною депутата є донька підприємця О. Мельцарека. Правда, М. Запаскін запевнив, що не має жодного стосунку до справи теста.

◆ Валерій Гнатюк зачітав запрошенім відповіді на низку офіційних звернень міської влади до відповідних органів, аби з'ясувати питання щодо законності дій підприємця на річці. З усого-го виходило, що рибогосподарська діяльність здійснюється відповідно до „Режиму“, розробленого Національним університетом біоресурсів і природокористування, а контролює все це обласна екологічна інспекція та Київський рибохоронний патруль. І начебто ніяких порушень.

◆ Але громадськість обурив сам факт встановлення „Режиму“ О. Мельцареку (чи будь-кому) без їхньої згоди. Рибалки переконані – річку, яку вони роками заріблювали (власним коштом), до якої могли прийти будь-коли і в будь-якому місці з вудочкою – відпочити і віп'яти рибку (бодай дітлахів, онуків порадувати) – їхню, нашу річку чи її шматок НЕ МОЖНА просто віддавати у чиєсь приватне користування. Та ще й на умовах, коли той хтось веде себе по-варварськи й по-хамськи.

◆ Зрозуміло, що такий емоційно напруженій діалог – тільки важкий початок подальшого розвитку подій.

Андрій Ворон



Гідно пронести звання солдата

ДЕВ'ЯТОГО ЖОВТНЯ ДО ЗБІРНИХ ПУНКТІВ У РАМКАХ ОСІННЬОЇ ПРИЗОВНОЇ КАМПАНІЇ 2017 РОКУ ПРОВЕЛИ 16 НОВОБРАНЦІВ.

Виступаючи перед прізвінниками з напутніми словами, міський голова Геннадій Дикий зчив хлопцям легкої служби, міцного здоров'я й наснаги. Він побажав їм гідно пронести горде звання солдата через весь час строкової служби: «Армія – це дисципліна, порядок, чоловіча дружба та взаємодопомога. Через півтора року ви повернетесь справжніми чоловіками».

Під час урочистостей при-

зовникам були врученні пам'ятні подарунки – універсальні мобільні батареї Powerbank.

Перед присутніми також виступили голова Білоцерківської райдержадміністрації Геннадій Джегур, військовий комісар Білоцерківського об'єднаного міського комісаріату Ігор Богданевич, настоятель парафії Покрови Божої Матері Української православної церкви Київського патрі-

архату Микола Гопайнич, які побажали новобранцям вчитися новому і корисному, щоб бути завжди готовими стати захист Вітчизни.

До слова, згідно із законодавством України, на службу в ЗСУ призывають юнаків віком від 20 до 27 років. Ті, кому виповнилося 18–19, також можуть піти служити в армію, але на добровільній основі.

3 офіційних джерел

Аби відзначити Міжнародний день людей похилого віку, в раді ветеранів 2-го мікрорайону зібралися наші ветерани – посидіти, як завжди, погомоніти.

Незабутня зустріч



Раптом відчинилися двері, і кімнату заповнили депутати від об'єднання „Самопоміч“: Ольга Андріївна Бабій, Сергій Павлович Наконечний, Микола Володимирович Дашкевич, Олександр Миколайович Русс, Андрій Савінович Леонов. У залі неначе посвітішало!

Ольга Андріївна розповіла про ту велику роботу, яку проводять депутати в нашому місті. У ветеранів, у свою чергу, було багато запитань: про пенсійну реформу, безплатні ліки, побутові проблеми. Жодне питання не залишилось без

кваліфікованої відповіді. Депутати й ветерани домовилися про подальшу співпрацю. А насамкінець гости порадували стареньких чудовими подарунками, які вони отримували зі слізами на очах.

Шановні депутати, прийміть нашу найщирішу вдяч-

ність. Давно в нас не було такого гарного свята!

Бажаємо здійснення всіх ваших мрій, хай кожен день буде щедрим на гарні справи, а добро і любов не полишають ваш дім. Міцного вам здоров'я, щастя та добробуту.

Єфросінія Король

Подарована радість

Традиційно багато років поспіль відзначають Міжнародний день людей похилого віку у міській організації профспілки працівників житлово-комунального господарства, місцевої промисловості, побутового обслуговування населення.

За великим свяtkовим столом, так, щоб можна було обістати один одного, збиралося профспілкові активісти, міської організації профспілки А.О. Мар'янської. Потім ветеранів поздоровили студенти Коледжу сервісу та дизайну.

Н.О. Гижко (75 років) – „пірвінку“ заводу «Ремпобуттехніка», В.В. Гурський (70 років) був головою першньої профспілкової організації заводу «Металіст», 65 років відзначив А.С. Поліщук. Привітали і нашого почетного ветерана В.А. Відернікова, який відсвяткував 98 років.

Чудовий концерт цим шануванням людям подарували гости із м. Жашкова. Треба бачити ці щасливі обличчя, блиск в очах! Дехто навіть танцював, а інші підспівували. В такі хвилини стає зрозуміло, наскільки потрібні нашим ветеранам увага і спілкування. Нікому не хотілося розходитися по домівках після такого теплого, гарного заходу. Ветерани дякували організаторам з надією на зустріч у майбутньому році.

Антоніна Мар'янська

які нині на заслуженому відпочинку, котрим виповнилося 60 і більше літ. Для них це велике свято, якого чекають з нетерпінням.

Цьогоріч на зустріч прийшли 27 чоловік. Розпочалася вона з привітання голови

Міжнародний день людей похилого віку у міській організації профспілки працівників житлово-комунального господарства, місцевої промисловості, побутового обслуговування населення.

За великим свяtkовим столом, так, щоб можна було обістати один одного, збиралося профспілкові активісти, міської організації профспілки А.О. Мар'янської. Потім ветеранів поздоровили студенти Коледжу сервісу та дизайну.

Н.О. Гижко (75 років) – „пірвінку“ заводу «Ремпобуттехніка», В.В. Гурський (70 років) був головою першньої профспілкової організації заводу «Металіст», 65 років відзначив А.С. Поліщук. Привітали і нашого почетного ветерана В.А. Відернікова, який відсвяткував 98 років.

Чудовий концерт цим шануванням людям подарували гости із м. Жашкова. Треба бачити ці щасливі обличчя, блиск в очах! Дехто навіть танцював, а інші підспівували. В такі хвилини стає зрозуміло, наскільки потрібні нашим ветеранам увага і спілкування. Нікому не хотілося розходитися по домівках після такого теплого, гарного заходу. Ветерани дякували організаторам з надією на зустріч у майбутньому році.

Антоніна Мар'янська

які нині на заслуженому відпочинку, котрим виповнилося 60 і більше літ. Для них це велике свято, якого чекають з нетерпінням.

Цьогоріч на зустріч прийшли 27 чоловік. Розпочалася вона з привітання голови

Вони боронять наш спокій

На обліку управління соціального захисту населення у м. Білій Церкві за станом на 1 жовтня 2017 року перебуває 1716 чоловік-учасників АТО (учасників бойових дій). Більшість із них нагороджені високими урядовими та неурядовими нагородами.

Головна проблема, з якою вони стикаються вже вдома, – адаптація до мирного життя та реабілітація після отриманих травм і поранень. Основне відновлення (процедури лікування) вони проходять у Білоцерківській водолікарні. Але, на жаль, того недостатньо, тому що більшість потребує належної уваги вузьких спеціалістів. Адже колишні воїни пройшли сім кіл пекла неоголошеної війни, бачили смерті побратимів.

Відсутність стратегічного бачення в Україні зазначених вище проблем підштовхнуло до необхідності створення в Білій Церкві спеціалізованого формування – Служби підтримки ветеранів, учасників бойових дій, антитерористичної операції та членів їхніх сімей. Основним її завданням є сприяння у вирішенні нагальних проблем цієї категорії населення. Це – не лише дотримання гарантій згідно з існуючим законодавством, а й загалом розуміння людських потреб.

Від імені Служби вітаю наших славних оборонців із Днем захисника України та святом Покрови Божої Матері та українського козацтва! Зичу всім козацького здоров'я, сталевих нервів та соборної країни!

Дмитро Яценко, керівник Служби, учасник АТО, офіцер запасу

Білоцерківська громадська організація „Зелений патруль” щиро сердно вітає мешканців Білоцерківського району, а також вояків 72 ОМВР з Днем українського козацтва, Днем захисника України!

Бажаємо всім міцного здоров'я, козацького духу, наснаги, родинного щастя і благополуччя. Божої ласки та миру на нашій українській землі! Слава Україні! Героям Слава!

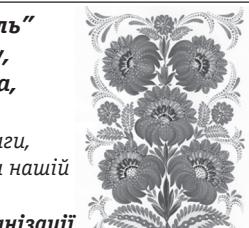
З повагою – О.І. Алексєєнко, голова організації



Адміністрація і ради ветеранів міської лікарні № 1 вітають з Днем народження своїх ветеранів праці, які народилися у жовтні:

В.М. Кузьменчук, Н.А. Васюк, Л.І. Овсієнко, Н.І. Погоріла, Н.О. Коломієць, Б.А. Безпечний, А.А. Міщенюк, Л.А. Годік, Т.В. Гаркуша, Л.А. Рикова, В.П. Волкова, А.Ю. Штика, М.П. Удод, Л.К. Кубенко, Н.П. Воронкова, А.Г. Масло, В.А. Макаренко, П.М. Кизим, Л.В. Дробот, О.О. Голяк, Н.М. Микитюк, С.В. Боклан, Г.М. Філоненко, Н.Л. Коса, С.П. Тернавська, В.В. Сич, Н.М. Клименко, Г.О. Бояр, С.І. Євсейчик, Р.Й. Кравець, Ю.І. Візор, М.М. Сербин, В.Д. Юрков, Н.Д. Якобчук, Л.П. Васильєва, Г.О. Подкопай, Л.П. Загорулько, К.В. Косодрига, А.С. Єрмоленко, Т.Г. Гладка, В.В. Покотило, К.Ф. Колбасюк, В.І. Петухова, В.В. Батура, А.О. Кравчук, О.М. Мироняк, К.М. Ткач, К.М. Маврищев, В.В. Ярмоленко, Л.О. Раковська, С.А. Лісовенко.

Хай повниться Ваша оселя добром,
Любов'ю і щастям, душевним теплом.
Хай все Вам вдається з легкої руки,
Здоров'я бажаєм на довгі роки.



Е така служба

Пробація як система наглядових та соціально-виховних заходів

5 лютого 2015 року Верховною Радою України прийнято Закон України «Про пробацію» (№ 160-VIII), який 27 серпня 2015 року введений у дію.

З прийняттям даного Закону Верховна Рада України зробила реальний крок у сфері наближення юстиції України до міжнародних стандартів і впровадження у державі принципово нової системи заходів кримінально-правового характеру, покликаних, у першу чергу, забезпечити безпеку суспільства.

Законом України пробація визначається як система наглядових та соціально-виховних заходів, що застосовуються за рішенням суду до засуджених, виконання певних видів кримінальних покарань, не пов'язаних з поєвленням волі, та забезпечення суду інформацією, що

характеризує обвинуваченого. На сьогодні контроль за виконанням таких покарань покладено на уповноважені органи з питань пробації.

Однією з найважливіших функцій пробації є досудова доповідь. Вона потрібна для того, щоб суддя мав можливість винести справедливий вирок, отримавши інформацію не лише про неправомірний вчинок, але й додаткову інформацію про особу, яка підозрюється у його вчиненні, дізнатися про обставини її життя, які могли стати причиною злочину, а також про заходи, які пропонує орган пробації для усунення таких обставин.

Білоцерківський міськрайонний відділ з питань пробації

Працівник уповноваженого органу з питань пробації, який є незалежною, неупередженою особою, має зібрати інформацію про обвинуваченого та відобразити її у досудовій доповіді, котру він зобов'язаний подати до суду у встановлений ухвалою строк. Тому виконання цієї функції вимагає від працівників пробації певних знань у галузі психології та педагогіки. Підготовлений службою пробації висновок сприятиме суду винесенні правильного вироку, а офіцерові пробації у його подальшій роботі з виправленням засудженого.

Управління соціального захисту населення Білоцерківської міської ради інформує

Згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2016 р. № 854, з 01.01.2017 року змінено порядок організації оздоровлення зазначених категорій громадян. Цією постановою затверджено Порядок надання щорічної грошової допомоги для компенсації вартості путівок санаторно-курортним закладам та закладам відпочинку, здійснення доплат за рахунок власних коштів, виплати грошової компенсації громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи (далі – Порядок).

Порядок передбачає, зокрема, укладання трьохсторонньої угоди між санаторно-курортним закладом, постраждалими особою та управлінням соціального захисту населення.

Згідно з Порядком, постраждали громадянам мають право вільного вибору закладу відповідного профілю, а також за бажанням здійснення доплати за надання додаткових послуг за рахунок власних коштів у разі недостатності суми грошової допомоги для компенсації вартості путівки у вибраному закладі.

Відповідно до Порядку, громадянам забезпечуються путівками у порядку черговості написання заяв у межах бюджетних призначень. У разі, коли громадянам мають право на санаторно-курортне лікування за двома або більше законами, їм надається право вибору взяття на облік для забезпечення путівкою за одним із них. Якщо вибраний заклад надає відмову щодо прийняття громадя-

нина на санаторно-курортне лікування, пропонується обрати інший заклад.

За громадянами, які перебувають на обліку, але не отримали путівку в поточному році, зберігається право на забезпечення нею шляхом надання грошової допомоги на наступний рік за умови поновлення медичної довідки 070/0, якщо строк дії попередньої закінчився. Громадянин, віднесенний до категорії 1, дитина з інвалідністю, яким було письмово повідомлено про умову поновлення такої довідки протягом шести місяців з дня закінчення її строку дії, але які не виконали цієї умови, знямається з обліку.

Якщо громадянин, який перебуває на обліку для забезпечення путівкою в поточному році, одержав безоплатно санаторно-курортне лікування за кошти державного бюджету в іншій організації, він знямається з обліку. Повторне взяття на облік проводиться на загальних підставах.

За бажанням громадянина, віднесеного до категорії 1, одного із батьків дитини з інвалідністю або особи, яка їх замінює, у разі відмови від отримання санаторно-курортного лікування або відповідної з 01.01.2018 року виплачуватиметься грошова компенсація у розмірі середньої вартості путівки в Україні, що встановлюється Кабінетом Міністрів України щороку.

Більш детальну інформацію можна одержати у відділі з питань організації оздоровлення за тел.: 5-59-62, 5-59-82.



Сили найближчого захисту

Аби популяризувати та підняти престиж сил територіальної оборони, у Білоцерківському районі, як і по всій Київщині, 7 жовтня відбулися заходи з нагоди Дня бійця територіальної оборони.

У Шкарівці пройшли урочисті збори бійців територіального загону оборони, до якого входять військовозобов'язані, котрі мають досвід бойових дій, а також учасники АТО.

Після вшанування пам'яті загиблих захисників України присутні привітали перший заступник голови Білоцерківської райдержадміністрації Юрій Савчук та військовий комісар Білоцерківського об'єднаного ОМВК Ігор Богданевич. Вони подякували бійцям загону за громадянську позицію, активність та небайдужість у справі захисту Батьківщини, відзначили важливість їхньої діяльності, зокрема в забезпеченні відповідної підготовки чоловіків та ви-

хованні молоді гідними захисниками держави.

В програмі заходу були показові виступи бійців загону з тактико-спеціальною та вогневою підготовки, військової топографії. Також учасники навчань відвідали Букинський яр, де заплановано облаштувати полігон з підготовки підрозділів територіальної оборони та патріотичного виховання молоді Білоцерківщини.

Додамо, що загони територіальної оборони покликані виконувати комплекс загальнодержавних, воєнних та спеціальних заходів, що засновуються під час загрози або відбиття агресії з метою охорони та захисту державного кордону від посягань ззовні, забезпечення умов

для надійного функціонування державних органів, мобілізаційного та оперативного розгортання військ, охорони важливих об'єктів і комунікацій, боротьби з диверсійно-розвідувальними силами та іншими озброєними формуваннями агресора на території країни. Сьогодні у лавах бійців територіальної оборони Білоцерківського району перебуває близько 300 чоловік. Ядро цього загону складають учасники антитерористичної операції України. Систематично вони відвідують заняття з різних військових дисциплін та практичні – зі стрільби, розвідки, рукоопашного бою, медицини тощо.

Наталія Гончарова

Оголошується відкритий конкурс на проект реконструкції площи по вул. Героїв Небесної сотні

Відповідно до рішення Білоцерківської міської ради від 07.09.2017 року за №1127-35-VII «Про реконструкцію площи по вул. Героїв Небесної сотні зі спорудженням пам'ятника на честь борців за волю і незалежність України», оголошується відкритий конкурс на розробку кращого ескізного проекту реконструкції площи по вул. Героїв Небесної сотні в м. Білій Церкві Київської області зі спорудженням пам'ятника з метою вшанування загиблих Героїв Небесної сотні (під час «Революції Гідності») та з метою вшанування загиблих борців за волю і незалежність України в антитерористичній операції.

Конкурсні проекти приймаються до 17 години 27 грудня 2017 року за адресою: м. Біла Церква, вул. Героїв Небесної сотні, 36, тел. 5-40-65 (відділ культури і туризму Білоцерківської міської ради).

На офіційному веб-сайті Білоцерківської міської ради за адресою: <http://www.bc-rada.gov.ua> можна ознайомитися із такими вихідними даними конкурсу:

1. Програма та умови.
2. Викопіювання з ситуаційного плану міста в масштабі 1:2000.
3. Топографо-геодезичний план території в масштабі 1:500 з нанесенням планувальних обмежень щодо червоних ліній та ліній регулювання забудови.
4. Фотофіксація площи по вул. Героїв Небесної сотні з навколошньою забудовою по периметру площи.

Оргкомітет

Афіша Київського академічного обласного музично-драматичного театру ім. П.К. Саксаганського

13 (п'ятниця), 19.00, прем'єра – Р. Куни, «№ 13» (комедія)
 14 (субота), 12.00, для дітей – Т. Бугаєвська, «Сюрприз для Пеппі» (казка)
 14 (субота), 18.00 – „Ми – українці“ (гранд-шоу)
 15 (неділя), 12.00, для дітей – сценічна версія А. Прокоп'єва, «Король Лев» (казка)
 15 (неділя), 18.00, прем'єра – Р. Куни, «№ 13» (комедія)
 17 (вівторок), 19.00, мала сцена – Н. Птушкіна, „Ненормальна“ (лірична драма)
 18 (середа), 19.00 – А. Герні-молодший, „Сільвія“ (комедійна мелодрама)
 19 (четвер), 19.00 – П. Ар'є, „Баба Пріся“ 18+ (трагікомедія)

Телефони для довідок: (0456) 34-25-12, 39

Лихоманити нашу вулицю, багатьох знайомих почало ще тижнів зо три тому. І сталося це ще тоді, коли про осінню проходило навіть не йшлося, бо тривало тепле й погоже бабине літо. І «хвороба» в усіх була одна – цього року, як ніколи, вродили... гриби. Саме вони, ці лісові синочки (так лагідно називає їх моя мама, до речі, теж неабиякий грибний шанувальник), стали темою номер один у нашому товаристві. Про них говорили всі і всюди: під час проїзду в громадському транспорті, на роботі, вдома, вони були головною темою в телефонних роз-



Операція "Гриб"

мовах, звичні сусідські посиденьки-балачки теж зводилися до одного – до них рідненічних. Інколи навіть здавалося, що їхнім особливим та неповторним ароматом просочилося повітря довкола.

Перетворилися гриби на героїв і в соціальних мережах – як їх тільки не демонстрували – і в кошиках, і насипом, і вже готові консервовані в баночках, і, звичайно ж, у їхньому рідному середовищі: десь у траві чи під деревом. Серед користувачів інтернету були й такі, котрі зімінили відео прямісінко в лісі, показуючи, як і де вони ростуть...

Оскільки в нашему Шкарівському лісі біляки-боровики, маслюки не водяться, вирішувалася їй що одна проблема – поза межами свого населеного пункту знайти грибне місце (а його, як відомо, кожен має своє, про нього всім не розповідають!). Відтак згадувалося, хто й куди колись їздив сам або ж хотіс із друзів чи родичів, також телефонували до когось зі знайомих в інші райони, розпитуючи, як правильні їхати, ба більше – малювалися детальні карти проїзду. Після отаких переговорів повні машини охочих до тихого полювання роз'їджалися не лише по Київській області, зачепили також Житомирську, а хтось добрався й до Хмельницької.

В одній з таких подорожей довелося побувати й мені. Що змусило приєднатися до групи досвідчених грибників? По-перше, як

майже непролазним. Він зустрів нас вранішньою прохолодою, вогким і свіким повітрям, від якого перехоплювало подих. А ще голосно співали птахи, і... гули автівки, на котрих з'їжджалися на полювання численні грибники.

Колюча й холодна роса ще облікала, і ноги раз по раз ковзали по вогкій траві, але та неймовірна краса, яка відкрилася після подолання рову й невеликої, проте крутої, гірки, перевершила всі сподівання. Багатовікові дерева високо піднімали свое гілля, часом таке густе, що не видно було неба. А на галявинах, ясно залитих сонцем, буйно квітувала блакитна, аж синя вербена. І її було дуже багато! Так само масово траплялися й зарості чорниць, на жаль, уже без ягід, та подекуди ожини.

Окреме захоплення викликав мох. Він тут був майже всюди, і стільки різновидів! Тако диво довелося побачити вперше. Як і всюди, він ріс на деревах, а ще – на землі: такий собі геть дрібнєсенький і великий, у якому ноги грузнуть ледь не по літкі, у деяких місцях він взагалі має вигляд чималих зелених куль. А подекуди трапляється й зовсім ріденький ітоненький. Кольорова ж гама моху теж багата – і блакитний, і сірий, аж срібний, і всі відтінки зеленого, був і такий, що, здавалося, переливається.

Вперше в цьому лісі побачила й справжню павутину. Отаку, як на малюнках – велику, з характерним візерун-

ком і павуком-господарем посередині, вона важко поколихувалася між деревами. Це навіть погодилася вирушити в багатогодинну дорогу о 1.30. По-друге, перемогла елементарна цікавість – як там, у другому лісі, ведеться.

Не зупиняємося на тому, як ми їхали. Дадам лише, що користувалися власночур виготовленою картою, на якій були зроблені особливі примітки, котрі додавалися майже після кожної такої поїздки.

...Той ліс на Житомирщині

запам'ятався мені назавжди. Він таки справді був безмежним, і густим, і часом

і всіх, мене вразив отою всеохоплюючий і невілковий «вірус». Та вдарив так, що навіть погодилася вирушити в багатогодинну дорогу о 1.30. По-друге, перемогла елементарна цікавість – як там, у другому лісі, ведеться.

Пробираючись лісом, подекуди доводилося долати такі хащи, де, здавалося, не ступала людська нога. Й тоді хрускі від поламаного гілля порушував звичну для цих місцин тишу. Трохи згодом, після більжого знайомства з тамтешньою природою, стало зрозуміло – тут таки бувають люди. Про

це свідчили таблички з назвами лісництв, до яких належить та інша ділянка лісу, стовпчики з номерами кварталів, а ще – купи нарізаних дров та одинокі пеньки, до яких ужі нікому немає діла.

A ось що справді викликало деякий дискомфорт, так це наявність у лісі болота. Воно тут є, і багато, і різне за площею. Було й таке, що не обійти, не підступитися. Тож увесь час доводилося пильнувати, щоб не потрапити в його пастку. Зате коли ж ішле таке зустрінене?

Між іншим, у цьому лісі довелося побачити, як реально виглядить хутір, до якого непросто дістатися навіть влітку. Як його мешканці налагоджують побут без звичних для всіх нас благ цивілізації?.. Тут, приміром, основним будівельним матеріалом так і залишилася деревина, а основний засіб пересування – коні. Воду ж люди добувають з криниці не за допомогою корби чи тим паче сучасного мотора, а користуючись відомою всім приспособою – «журавлем».

Zагалом враження від поїздки залишаться ще надовго. А разом з ними – й повні кошки грибів, якими ласуватимемо самі й пригощатимемо тих, хто не піддався цій заразній «хворобі». А поки що ми всі в очікуванні нового «вірусу» – пройшли дощі, тож опеньки, сподіваємося, не забаряться.

Юлія Штонда

Твори добро! Даруй бібліотеці!

У зв'язку з обмеженим бюджетним фінансуванням бібліотеки не в змозі поповнювати фонди новими книжками та періодичними виданнями. Зате в кожного з нас у дома є книги, які ми вже прочитали і можемо поділитися ними з іншими людьми.

Бібліотека-філіал №4 провела акцію «Твори добро! Даруй бібліотеці!», приурочивши її до Всеукраїнського дня бібліотек. Дуже приємно, що у нас так багато небайдужих читачів, які знаходять можливість відгукнутися на заклик про допомогу. Активну участь в акції взяли члени клубу Академії пенсіонерів «Зарічання» Благодійного фонду Костянтина Єфименка. Колектив бібліотеки висловлює щиру подяку кожному за подаровані книгорізбріні більше 50-ти видань.

Олена Буяnenko



Адреса редакції: Київська область, м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-50-43 (факс), 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександровський, 22.
Газета виходить щотижня.
Тираж згідно із замовленням.

Свята Гора Афон у Греції
– центр святої православ'я – завжди приваблювала християн. Кожна країна хотіла б мати монастир чи хоча б скит у цьому святому місці.

Козацька святыня на Афоні



Калнишевський однаково мірою проявляв свою прихильність та щедрість до двох українських скитів на Афоні.

Протягом майже цілого століття „Чорний Вір” був центром української духовності на Святій Горі, а в XIX ст. поступився першістю відновленім Свято-Пантелеїмоновому монастирю і Свято-Іллівському скиту.

Значення подвижників Афону в духовно-культурному розвитку України важко переоцінити. Вони сприяли поширенню освіти (відкрили Січі Петро

рольку й Києво-Братську школу), писали і друкували книги. А сама афонська спадщина є однією зі складових української духовної культури і традицій. Козацький скит „Чорний Вір” є унікальною українською пам'яткою та становить величезну цінність. На сьогодні маємо на Афоні досить добре збережений соборний храм Різдва Богородиці у стилі козацького бароко, який, разом з іншими будівлями скиту, чекає своїх реставраторів та дослідників.

Підготував
Микола Отиченко

Всі ми діти козацького роду



Діти майже не чули голосу пана Костянтина, але пильно відвілялися в його очі. Також їм дуже сподобалися пригоди козака Степана з казки, автором якої він є. Завдяки сурдоперекладу вихователі С.В. Райчук та Т.В. Ва-

кулок дітлахи дізналися і про історію козацтва, і про його геройчні вчинки. А щоб трішки їх звеселити, бібліотекарі показали славнозвісний мультфільм про пригоди козаків.

Світлана Могорит

Поговорив – заплати

У той же час я не плачу нічого, передаючи показники лічильників (дзвоню на стационарні телефони) „Білоцерківводі” та „Київoblagaz“. Там розмова триває з півхилими

– розповідає наш читач.

Він дивується, чому в „Київoblagaz“ не спростиТЬ автором і не дадуть зможу абонентам повідомляти дані на мобільний або хоча б на звичайний стаціонарний номер. І додає, що на його зверненні згадана контора не реагує. Це, звісно, вже не дивина, але продовжує дратувати і обурювати – де ще в цивілізованих країнах до клієнта ставляться не як до партнера, а як до біомаси, отак принижуючи відвертим нехтуванням його інтересів!

До речі, це не єдиний лист до редакції, пов'язаний із рівнем обслуговування земляків саме „електричним“ відомством. О.З. Гуменна зі Шкарівки взагалі порушує архіактуальну тему таємних сенсів платіжок – за той же

газ (ми зверталися до нього в минулому числі газети).

Мас вона суттєве зауваження і до енергопостачальника. Відомо, що в селах електричні лічильники винесені на вулицю. Так от, фахівці не можуть

не розуміти – з часом, під дією сонця, вітру, дощу, вікон, через яке можна побачити ті ж показники, втрачає прозорість. Жінка стурбовано перепитувала в представників установи, як же бути, коли нічого ж не видно. Йі відповідали оригінально: „Там написуши“, „І мені вже написали, – каже наша читачка. – Сімсот п'ятдесят гривень“.

Добре, що має субсидію. Але ж річ не в тому. Зрештою,

рівень якості, цивілізованості суспільства визначається нормами, які воно допускає в усіх галузях свого життя. Судачи з норм, котрі видаються

прийнятними фірмам-монополістам зі сфери послуг, до високорозвинених нам ще дуже далеко.

Віра Черкаська

P.S. Просимо вважати цей матеріал офіційним зверненням до „Київoblagaz“ з приводу вирішення проблем, які турбують абонентів компанії, та сподіваємося на її відповідь.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються. Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції. За достовірність фактів відповідальність несе автор. За зміст реклами відповідає рекламидаєць. Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.